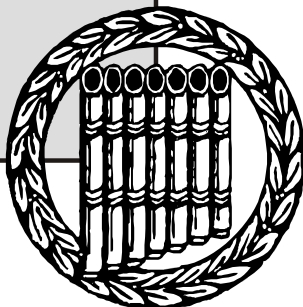

KMENOVÉ NOVINY OS

Občasník kmene dospělých

4

prosinec
2003

ročník 7

JEDNOU SKAUTEM - NAVŽDY SKAUTEM

OBSAH

KMENOVÉ ZPRÁVY

Ze zápisů náčelnictva
Ze skautského světa

Z KLUBŮ

Pražská družina SO
Severočeská družina SO
Mladoboleslavští OS
Táborští oldskauti
Votičtí oldskauti
Z tábora „Pod pařezem“
Zájezd hradeckých OS
Meziklub. setkání kolínských OS
Novosedly po osmé
Z kroniky oldskautů „35“

PRO ZAMYŠLENÍ

28. říjen
Kapela hradeckých skautů
Kruh lesní školy OS
Od poradního ohně Mimoňských
Klub Královák Klatovy
Ze starých kronik (3)
Ze slovenského skautingu
Habeat sua fata libelli

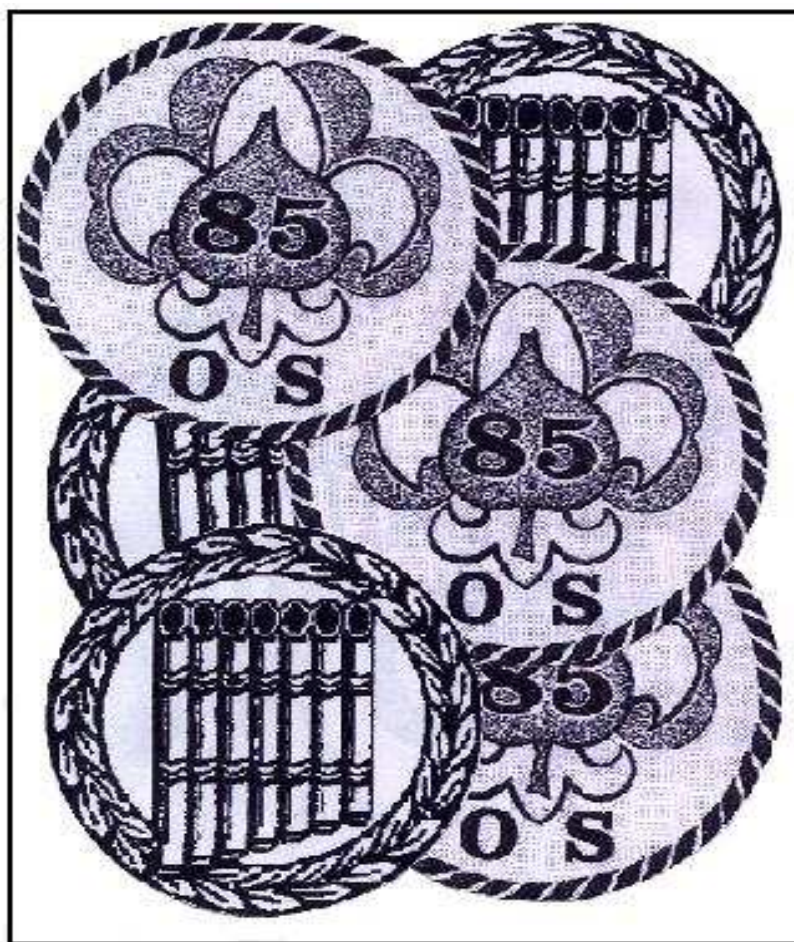
RŮZNÉ

Náčelnická pošta
Rychlé šípy
Zpěvem k srdci (8)

RESUMÉ

PŘÍLOHA:

ROČENKA kmene OS 2003

V tomto čísle vychází dlouho připravovaná Ročenka kmene OS. Její prvá část se zabývá prapočátky vzniku oldskautingu. Spíše podněty než organizačním budováním kmene dospělých. Pro zajímavost uvádím několik myšlenek, jak je vyslovil A.B.Svojsík ve svém příspěvku „Skauting dospělých“: „A zde stojíme před skautingem dospělých, kteří tvoří nepřetržitě onu neviditelnou rodinu, jejíž ruce podávají si svá srdce přes vzdálenosti oceánů, ras, tříd i náboženství. ...Zde jsou největší úkoly, možnosti i naděje. My, Čechoslováci, kteří jsme tak často s nesmírnými obětmi razili nové dráhy, ujali jsme se první této myšlenky a je na nás, abychom ji dovedli ke zdárnému konci. ...Volám k této práci všechny, kdo nespokojí se jen tím, že příroda stala se jim nejmilejším útlukem, ale kdo nesou do celého života skautské zásady a povinnosti pomoci bližnímu, služby národu, vlasti a spolupráce všech pro lepší budoucnost lidstva.“

KMENOVÉ ZPRÁVY

Výběr nejdůležitějších zestručněných zpráv

Zápis 24. zasedání Náčelnictva kmene OS (NOS) 10.-12.10. 2003 v Turnově

Přítomni: dle presenční listiny (25 účastníků, z toho 23 s hlasem rozhodujícím). **Omluveni:** bratři Žáček, Wolf, Wágner .

Úvod: ▪ projednání a schválení zápisů z jednání KP a 22.+ 23. zasedání UNOS ▪ kontrola plnění úkolů
Program: ▪ zprávy členů náčelnictva – krátká základní informace ▪ výchova a vzdělávání včet. činnosti odboru ▪ zahraničí ▪ legislativa ▪ kmenový sněm, příprava, organizace ▪ témata v konsultačních skupinách
Slavnostní předání skautských vyznamenání.

K 85. výročí vzniku Československé republiky, k 85. výročí vzniku OS v ČR a k 50. výročí vzniku mezinárodní organizace ISGF.

Medaili díků obdrželi: bři. Jan Adamec, Miloslav Moravec, Ivo Slavíček.

Medaili díků II.stupně obdrželi: ss. Božena Boguschová, Hana Kaprálková, bři. Miloš Gurecký, Jaroslav Chládek, Čestmír Janata, Václav Kučera, Julius Müller, Jaroslav Reška, Josef Richter, František Uksa, Jiří Žáček.

Medaili Syrinx I.stupně (bronzovou) obdrželi: bři. Luboš Lehký, František Hron, Pavel Husník, Vladislav Jech, Vladimír Stöhr, Vladimír Stránský.

Medaili Syrinx II.stupně (stříbrnou) obdrželi: ses. Jiřina Adéeová, bři. Zdeněk Beránek, Jiří Hornák, Jiří Kalenda, Zdeněk Kolečkář, Vladimír Köhler, Zdeněk Maxmilián.

Usnesení 24/1

1. Po doplnění ve smyslu připomínek bratra Müllera byly zápisy z 22. a 23.UNOS a z KP v Moravské Třebové schváleny.
2. NOS vzalo Zprávu o činnosti ONOS/VV na vědomí.
3. NOS schvaluje složení ONOS/VV dle přílohy ONOS/VV-1.
4. NOS schvaluje základní osnovu semináře pro vůdce klubů uvedenou v příl. ONOS/VV-3.
5. NOS schvaluje uspořádání instruktáže pro pořádání seminářů OS dle předloženého návrhu ONOS/VV a přílohy ONOS/VV-2.
6. NOS vzalo na vědomí zprávu o 7. setkání OS (CZ, PL, SK) ve dnech 23.-25.5.2003 ve Varíně a schvaluje dodatek č.1 ze dne 25.5.2003 k původní třístranné dohodě z 18.10.1998.
7. NOS vzal na vědomí zahájení třístranného setkání OS (CZ, PL, SK) – „Beskydy 2004“ v Malenovicích ve dnech 8.-10.10.2004. Přípravu organizuje bratr Gurecký s pětičlenným týmem spolupracovníků. Další informaci vč. 1. návrhu pozvánky podá osobně bratr Gurecký na zasedání UNOS 13.11.2003 v Praze.
8. NOS vzalo na vědomí zprávu bratra Jecha o účasti a výsledcích 4. SE konference subregionu ISGF v B. Štiavnici v srpnu 2003 doplněné o dojmy dalších účastníků.
9. NOS deleguje na výroční setkání k 10. výročí trvání subregionu SE ve dnech 24.- 26.10..2004 bratry Ivo Slavíčka a J. Adamce.
10. NOS bere na vědomí přípravu zasedání subregionu SE. Přípravu zajišťují bratři Jech a Adamec, ve spolupráci s bratrem Wolfem, ve Vyškově ve dnech 23. – 25. 4. 2004.
11. Na základě výzvy organizátorů fóra v Grossarlu (A) ve dnech 17.-27.1.2004 pověřuje NOS bratra Adamce přípravou české účasti.
12. NOS deleguje na 5. evropskou konferenci v Canterbury (GB) ve dnech 9.13.6.2004 sestru J. Skácelovou a bratra J. Adamce.
13. NOS schvaluje usnesení UNOS 23/3 ze dne 11.9.2003, kterým UNOS rozhodlo vydat vysvětlení ke stávajícímu Statutu kmene OS přijatého 4. kmen. sněmem v Moravské Třebové dne 28.4.1998 a schvaluje text předložené přílohy Statutu kmene OS č.1.

14. NOS schvaluje usnesení UNOS 23/4 ze dne 11.9.2003, kterým UNOS rozhodlo nezabývat se možnostmi získání právní subjektivity NOS.
15. NOS projednalo znění PR NOS včetně jeho přílohy č.1 a pověřuje zpravodaje pro legislativu jejich konečnou úpravou ve smyslu závěrů vzešlých z diskuse.
16. NOS schvaluje Statut řádu zlaté Syrinx a Statut medaile Syrinx.
17. NOS schvaluje předložený Statut medaile Za skautskou službu s projednanými a doporučenými úpravami v bodech 2 a 5. Termín 6. kmenového sněmu OS stanovil NOS na víkend 22.-24.10.2004.
18. NOS vyzývá krajské zpravodaje k podání návrhů na pořadatele 6.kmenového sněmu OS s respektováním výše uvedených podmínek. NOS navrhuje uspořádání sněmu v některém z těchto krajů: Pardubice, Vysočina (sever), Hradec Králové (jih), Středočeský (východ).
19. NOS schvaluje komisi pro přípravu 6. kmenového sněmu ve složení: vedoucí komise bratr Chládek, členové komise bratři Jech, Slavíček a Žáček.
20. Dnem 13.10.2003 zahájilo NOS předsněmovní diskusi 6. sněmu OS. Diskusi doporučuje publikovat v KN. UNOS projedná s br. Žáčkem sledování diskuse.
21. NOS schvaluje vydávání „Činovnícké rukověti“ formou přílohy KN. Redakcí pověřuje ONOS/VV.
22. zápis ověření bratra Köhler.
23. Jednotlivá usnesení byla přijata ve všech případech všemi přítomnými hlasy (23:0:0)

Vyhlášení konkursu na pořadatele kmen.sněmu Ideální podmínky pro konání sněmu OS v říjnu 2004:

- Místo na hlavních tazích ČD ▪ Střed republiky (není podmínkou) ▪ Vzdálenost nádraží max. 1 km ▪ Sál cca pro 130 osob ▪ Ubytování pro 130 účastníků po 4, ne na patrech) ▪ Cena za ubytování max. 140,- Kč
- Cena za jídlo na celý den 130,- Kč ▪ Jídlo v objektu nebo v blízkosti konání sněmu ▪ Dostupná výpočetní technika ▪ Zajištění místním střediskem

Jednání bylo ukončeno v neděli 12.10.2003 v 10:45 hod. Z důvodů časové tísně nebyl přečten a schválen zápis z jednání.

Zapsal: Z. Beránek v.r Upravil: J. Kalenda v.r.

Zápis ověřil a doporučuje ke schválení: Vl. Köhler v.r.

ZE SKAUTSKÉHO
světa

7. Polsko-česko-slovenské setkání

uspořádala Rada oldskautů Slovenského skautingu 23. – 25. 5. 2003 ve Varíně

Na tomto setkání, které mělo za hlavní téma „Obnovujte se duchovně“, účastníci jednali o formách a cílech péče o duchovní rozměr oldskautingu.

Za Kmen OS Junáka se zúčastnilo za vedení br. Ivo Slavíčka – Thora celkem 14 členů. Pěkný byl také výlet do poutní obce Rajecká Lesná a do Rajeckých Teplíc a nakonec do Žiliny (u níž rekreační základna Varín leží) a setkání s místními skauty (s ukázkou historického bojového umění).

V rámci tohoto jednání byl rovněž podepsán dodatek původní trojstranné smlouvy o spolupráci (z r. 1998), který znamená její prodloužení o dalších 5 let.

Dodatek k dohodě o spolupráci organizací dospělých skautek a skautů Polska, České republiky a Slovenska, uzavřená 18. října 1998 v Zakopaném-Glodówce.

Vedoucí delegací organizací dospělých skautů a skautek z Polska, České republiky a Slovenska konstatovali na 7. setkání ve Varíně na Slovensku, že uzavřená dohoda o spolupráci byla v uplynulých 5 letech prospěšná pro smluvní strany.

Na základě této skutečnosti souhlasí přítomní vedoucí jednotlivých delegací, aby platnost této dohody byla prodloužena na dalších 5 let.

Tento dodatek získá platnost po ratifikaci v národních skautských organizacích

jednotlivých států. Dokument o ratifikaci předloží písemné smluvní strany Slovenskému skautingu, který tento dodatek přeloží do anglického jazyka a zašle vedení evropského regionu ISGF jako přílohu k již uzavřené dohodě.

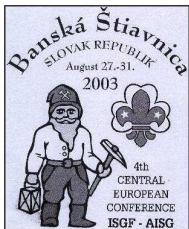
Ve Varíně 25.5.2003

Polsko: ZHP-Rada seniorów: Teresa Tarkowska

Česká republika: Junák, svaz skautů a skautek ČR kmen OS Ing. Ivo Slavíček

Slovensko: Slovenský skauting-Rada OS: Ing. Jaroslav Loebel.

4. KONFERENCE SUBREG. ISGF střední Evropa, konané pod heslem

„Spojme svá srdce v srdci Evropy“, se za Kmen OS Junáka zúčastnila 13 členná delegace a jedna česká členka skautské emigrace, za vedení ses. Jiřiny Adéové – Jikry.

Význam konference podtrhla účast presidentky Světové rady ISGF Helen Barker, která přednesla úvodní pozdrav, v němž zmínila „Dobré skutky“ k 50 letům ISGF a nadějný rozvoj společenství. Přítomna byla i generální tajemnice Světové rady Faouzia Khouk. Vicepresident ISGF Jean-Luc De Paepe promítl a komentoval novou presentaci ISGF (pobyl na konferenci také celou dobu).

Poté, co vedoucí delegací přednesli zprávy o činnosti a stávající výbor subregionu střední Evropa podal svoji zprávu vč. přehledu hospodaření a spolupráce se světovým výborem ISGF od poslední konference v Budapešti (2001), výbor odstoupil. Volby nového výboru potvrdily stejné složení, tj. předsedkyni (Rösle Frick), místopředsedu (Werner Weilguny), jednatele (Manfred Bosse) a hospodářku (Ida Hasler). Konference i nadále potvrdila

funkci šéfredaktorky svého časopisu „ZENTRALEUROPA@ktuell“ (Angela Dernbach).

Doprovodný program přinesl mnoho nezapomenutelných zážitků nejen z návštěvy opuštěných rudných dolů, pěších túr po přírodních a kulturních památkách, ale i z návštěvy „Skautského domu“ a z „kuloárových“ rozhovorů na osobní i obecná témata, v nichž převládala spolupráce s mladými hnutími skautů a skautek, ať již z pohledu nazpět do historie, anebo i výhledu do budoucna.

K zajímavým momentům patřilo i náhodné osobní setkání části delegace s prezidentem Slovenské republiky při příležitosti hornických oslav i krátká účast zahraničního zpravodaje NOS na rozhovoru účastníků setkání organizátorů semináře ze slovenské strany s ministrem pro ochranu přírody Slovenské republiky.

Dobré skutky ISGF

Zahraněční zpravodaj odeslal do ústředí ISGF zprávu o plnění akce Dobrých skutků vyhlášených k 50. výročí vzniku společenství dospělých skautů ISGF. Plnění bylo zahájeno 2. dubna a ukončeno 25. října. Celkem bylo kluby vykázáno 52 významných plnění. Z toho 10 ve prospěch kmene OS, 13 pro mladší kmeny, 31 pro veřejnost a charitativní pomoc a dva ve prospěch tradiční spolupráce s polskými a slovenskými dospělými skauty. V rámci akce také bylo vybráno 360 €.

Vladislav Jech - Kamzík

Z KLUBŮ

PRAŽSKÁ DRUŽINA SO

(15.10.) Zasedací síň PRJ se naplnila, družinovou schůzku jsme zahájili zazpíváním první sloky skautské hymny. Sestra Amlerová - Lin nás seznámila s programem. Mimo běžná sdělení a organizační zprávy bude hlavní náplní informace br. Pavla Trantiny - Goblina, místopředsedy ČRDM, o této „střešní“ organizaci sdružující několik desítek dětských a mládežnických organizací, občanských sdružení a jejich zařízení.

Po zahájení schůzky první slokou junácké hymny jsme uctili památku dvou bratří, kteří navždy opustili svou životní a skautskou stezku, br. MUDr. Josefa Lišky a Karla Petraška- Pletka.

Krátce vystoupil br. Mirek Pergler –Dany s přehledem doporučených kulturních akcí do konce roku a s krátkým příspěvkem na téma „stáří je nemoc sama“, seznámil nás s výsledkem zajímavého průzkumu skupiny seniorů, který vyvrací platnost tohoto tvrzení na příkladech lidí podávající výkony ve vysokém věku. TGM a V.V.Štech pracovali do 85 let, obdobně R. Lukavský, Tizián nakreslil jedno ze svých vrcholných děl dokonce v devadesáti letech. Naznačil, že právě aktivní způsob života zejména ve vysokém věku vede k jeho prodloužení.

Dalším programem byl příspěvek br. Trantiny-Goblina o ČRMD. Dlouhý mnohoobsažný vstupní monolog, o činnosti této rady nepřispěl k velké pozornosti posluchačů. Vzhledem k nepřipravenosti

účastníků hovořit na toto náročné téma, vyznívala některá tvrzení o plynoucích výhodách spíše jako obratná propaganda než přijatelné přínosy. Výroky, jako „vnitřní kultura v radě“, „chci být otevřený“, „vážíme si vašich názorů“, „vaše slova mají v organizaci svou váhu“, „neměli bychom se otrávit navzájem“ byly možná myšleny i upřímně, ale pod domem odejmutí 10 míst Svojsíkovu oddílu na valném sněmu prohloubily spíše nedůvěru. Obdobné zdůrazňování velkých výhod ze spolupráce Junáka a ČRDM v oblasti tvorby právních norem, pojištění, nabídek na ideovou i hmotnou podporu programu činnosti členským organizacím, opět vyvolávalo u seniorů (pamětníků dvou násilných sjednocování Junáka v minulosti) nedůvěrou. Postupně byla rozprava rozptýlena několika nesouvisejícími dotazy, se základním tématem na existenci Kruhu sdružení dětí a mládeže, na pravděpodobnost sloučení WAGGGS a WOSM, na skautskou skupinu poslanců v parlamentě. Plánovaný čas na rozpravu byl překročen, a tak musela být ukončena bez výraznějších závěrů.

Ještě proběhlo připomenutí příštích akcí družiny. (vánoční strom 10.12. v Šárce a jarní schůzka 12.5. pravděpodobně na Bílé Hoře. Zbytek účastníků zazpíval druhou sloku junácké hymny.

SEVEROČESKÁ DRUŽINA SO

(3.10.2003) měla svou 23. schůzku v říjnu v Mladé Boleslavi za 65 % účasti členů. Boleslavští hostitelé, do programu připravili kromě péče o tělesné požitky, i trochu kultury. Vystoupení hudební skupiny Šedých vlků s basistou Dědkem-Krejčíkem s písněmi k táborovým ohňům vytvořilo atmosféru družinového setkání.

K tradicím družiny patří i připomenutí kulatých a půlkulatých životních jubileí. Tentokrát to byla sestra Majka Chroustová z Liberce, která v říjnu dosáhla 80 roků života v tělesné i duševní svěžesti. Bratr Bobr-Boris Dvořák z Ústí se svými 75 léty poněkud pokulhává a asi ji nikdy nedohoní. Ti, kteří na podobné „kulatiny,, teprve čekají, byli upozorněni a varováni,co nastávající stáří vlastně obnáší:

- Budete mít moře času,ale žádný nápad, co s ním.
- Začnou vám říkat pamětník právě když začínáte zapomínat.
- Budete víc číst, ale na konci stránky už nebudete vědět, o co na ní šlo.
- Všechny boty vás budou tlačit nebo se budou vyzouvat.
- Ať vám uvaří cokoliv, dostanete po tom pálení žáhy, zácpu nebo průjem.
- Budete mít brejle na blízko, na dálku, na šířku, bifokální, trifokální a pak jedny s jedinou nožičkou, kterými budete vidět.

Vynálezce Foglarova „ježka v kleci“ bratr Bobr - Ulč, vyprávěl o historii tohoto hlavolamu. Dal kolovat několik exemplářů, největší pozornost si vysloužil ježek, vyřezaný z jediného kusu dřeva. Ježci tady prošli mnoha rukama, ale nestalo se, že by některý svoji klec opustil.

Podle zásady 11. bodu skautského zákona, že skaut je inteligentní, což platí i pro oldskauty, zjišťovali jsme kvízem z dílny pražského: o bratra Goge, informovanost o Evropě, před naším vstupem do Evropské unie; družina obstála celkem dobře. Počet hvězdiček na vlajce EU, počet členských států ani evropská hymna nebyly pro oldskauty tajemstvím.

Nad řádky olomouckého bratra Šamana-Ruska (Boj za český skauting) jsme se zamýšleli o perspektivě našeho hnutí. Sdílíme obavy nad snahou degradovat

Junák na pouhý spolek pro zabití volného času, tomu už by se přece nemohlo říkat skauting. Demokracie je diskuse, říkával TGM. Při ní nemusí jedna strana zcela akceptovat názor druhého, je však nutno alespoň se navzájem vyslechnout, a to právě chybí.

Sir

MLADOBOLESLAVŠTÍ

oldskauti

V říjnu se sešli mladoboleslavští oldskauti na své pravidelné hodnotící schůzce. Velká klubovna ve skautském areálu lesoparku Štěpánka byla zcela přeplněna. Před samotným jednáním uvítal vůdce klubu br. Král milého hosta , br. Jana Drahotu, který po emigraci v roce 1968 dnes žije v jihoafrickém Johannesburgu. Přijel do svého rodiště za svou sestrou, ale mezi skauty neopomněl přijít a říci něco zajímavého o Africe.

Krátce byla projednána činnost klubu OS a velmi dobře byly hodnoceny pravidelné měsíční výpravy po blízkém i vzdálenějším okolí, které obětavě připravuje a organizuje br. Václav Bečvářovský.

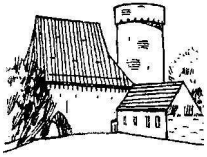
Známý boleslavský historik PhDr. Karel Herčík měl velice obsažnou a zajímavou přednášku o 28. říjnu 1918 a o osobnostech, které se zasloužily o vznik našeho státu. Nezapomněl ani na podrobnosti týkající se Mladoboleslavska i událostí v samotném našem městě.

Po zajímavé rozpravě na toto téma měl tajemník ORJ br. Milan Tomsa pro všechny přítomné příjemné překvapení, právě vydané jubilejní odznaky k 85. výročí kmene dospělých s datem shodným s výročím vzniku naší republiky

F. Ulč - Bobr

TÁBORŠTÍ OS

Bohatý program, závod, soutěže

(10.6) Celodenní klubové setkání oldskautů z Tábora, Strakonic, Prachatic, Písku se uskutečnilo v Sezimově Ústí. Bylo to již po šesté a sešlo se nás osmatřicet, řada již osmdesát a víceletých.

Celý program jsme začali, jak jinak, vztyčením vlajky ISGF, při němž jsme si zazpívali skautskou hymnu. A pak začaly soutěže. I v tomto věku lze úspěšně házet šipky, tenisák či hadrák, koulet slalomem vajíčko či provozovat jiné kratochvíle. Bonbonkem byla letos soutěž, tak trochu odkoukaná z televizní Hodiny pravdy, v přemísťování fazolek čínskými jídelními hůlkami. Přeborníkem v této disciplíně se stal bratr Eda Macner ze Strakonic, který jich za minutu přemístil třicet.

Následoval malý oldskautský Svojsíkův závod. Členové družstev z Tábora, Strakonic a složeného prachaticko-píseckého společně „oprašovali“ znalosti z přírody, historie České republiky, zeměpisu, šifrování, uzlování apod. Prvenství nakonec „urvali“ Táboráci.

Oběd připravily oldskautky. A po něm se už chtělo jen zpívat, vzpomínat, prostě se dobře bavit. A taky jsme si vzájemně nahlédli do velmi pěkných kronik. Byl to den plný porozumění a pohody. Nezapomenutelný i zjištěním, že jsou všichni „jedné krve“ a naladění na stejnou strunu. A proto jsme si také slíbili, že se určitě uvidíme na zářijovém setkání v rámci Jihočeského kraje v Novosedlech u Strakonic, které má ještě delší tradici, ale které se vloni pro povodeň neuskutečnilo

*Za 139. OS klub Tábor
Hana Jančíková*

Se spanilou jízdou bratra Žižky

(8.9.) Osmé setkání oldskautů z jihočeské (částečně i západočeské) župy se uskutečnilo v Novosedlech u Strakonic.

Po loňské velké vodě, ve které uplavalo setkání sedmé, se na něm letos sešlo téměř osmdesát oldskautů z Prachatic, Tábora, Strakonic, Písku, Bechyně, Horažďovic, Blatné, Spáleného Poříčí a dalších míst, asi nejvíc, co kdy tyto oldskautské srazy pamatují.

Pořádající 176. OS klub Strakonice pro ně připravil velmi pestrý celodenní zábavný program, v němž dopoledne dominovaly soutěže od šipkování po srážení kuželek, odpoledne se pak střídaly staré skautské písničky se zábavnými výstupy. Největší úspěch měly asi strakonické „čarodějnice“, ale líbila se i vtipná loutková scénka Táborských nazvaná „Spanilá jízda bratra Žižky do Strakonic“. A protože „oldům“ přálo i počasí, ovládla na konci srazu všechny velká spokojenost.

Hana Jančíková

Články byly otištěny v časopise PALCÁT

Pohlednice z „brlohu“ Medvídat“

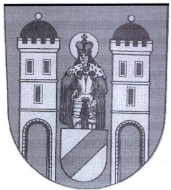
I tábořská Medvídat z Českého svazu ochránců přírody našla svůj letně prázdninový „brloh“. V přírodě, jak jinak. Navíc na Šumavě. Z chaloupky na Michlově huti, vybíhala den co den plnit bohatý táborový program. Nechyběla v něm například letní olympiáda. V různých disciplínách se poctivě snažilo o co nejlepší výkony triadvacet malých olympioniků, kteří pak smyli pot a únavu ve vlažných vodách Brlohu, Teplé Vltavy či Vydry. Turistický program nás zavedl na Antýgl, Světlohorskou nádrž s raky, naučnou stezku nad Michlovou hutí s cílem na Lipce a na další místa krásné Šumavy.

Takhle popsal průběh a atmosféru pobytu na Šumavě Fanda Spilka: „Šumava je plná

vzrostlých lesů a turistických cest, žije tu mnoho zvířat a ptáků. Opravdoví šumavští stromoví velikáni mají silného konkurenta v kůrovci smrkovém a v lidech, kteří kromě napadených stromů kácí i ty zdravé. Ty pak odvázejí do ciziny. Je zde plno potoků a potůčků, které ústí v říčky a řeky, jako je Vydra, letos téměř vyschlá, připomínající potok. Lidé v jejím řečišti vystavěli stovky „mohyl“ z kamenů. Hlavní předností Šumavy je klid a čistý vzduch bez výfukových plynů, okolí lidských obydlí je uklizené a upravené. Nesmíme dovolit, aby tento šumavský masiv, jeho mohutnost a krásu, kdokoliv zničil! Tak to tedy ne, Fanda Spilka a Medvíďata.“

Jana Maliszaková

VOTIČTÍ OS

Píši Ti, respektive píše za mně br. Čert, neboť moje pravá ruka je zraněna a v obvazech a koncept vyťukávám pouze levou rukou, na Tvou soukromou adresu, ale jedná se o redakční příspěvek, který jsem Ti slíbil a kde bych chtěl představit náš OS - Klub č. 212 při středisku Úsvit" Votice. Rád bych stihl poslední letošní číslo KN, které vyjde k 1.12.2003. Podaří-li se to, prosím pošli na moji adresu tyto KN, jak jsi mi slíbil.

Náš klub OS vznikl při středisku „Úsvit“ ve Voticích v r. 1969. Prvním vedoucím klubu byl br. Jan Kašpar st. Od roku 1995 vykonávala tuto funkci obětavě sestra Eva Hájková až do své těžké nemoci. Po její smrti Klub OS jen přežíval díky snaze vůdce střediska br. Čerta. Nicméně naléhavou a neodkladnou pomoc pro hospodářský chod střediska i fyzickou a materiální pomoc oddílům vždy oldskauti poskytli.

V technické a materiální pomoci vidíme

naplnění smyslu existence našeho klubu, nikoliv ve vzpomínkách na skautské mládí a hraní si na oddílovou činnost „jako kdysi“.

Od počátku roku 2003 převzal vedení klubu br. ing. Milan Hejl, který byl ve své funkci potvrzen volbou na valné hromadě 212. klubu 15.9.2003. S jeho příchodem přibyla do náplně činnosti klubu osvětová skautská činnost, aktivizovala se i propagace skautingu prostřednictvím místního i regionálního tisku. K práci se podařilo získat i zasloužilého oldskauta, člena SO, br. MUDr. Žahourka - Dona. Br. Don dává svoji znalost a zkušenost ve prospěch střediska i oddílů, zejména ve výchovném procesu. Také se podařilo znovu navázat spolupráci s místní proslulou organizací „Ochrany fauny ČR“, jejíž vedoucí je bývalý skaut a ve svém srdci jím zůstal. Klub spolupracuje i s občanským sdružením „Podkova“, které má výborné podmínky pro práci s dětmi a mládeží a spoluzajišťuje se skautským střediskem některé konkrétní akce.

Jako oldskauti však trvale připomínáme dětem i dospělým, že skauting a členství v Junáku není jen nezávazná výplň volného času, ale i především hnutím s úkolem docílit v mládí generaci osvojení si kvalitnějšího životního stylu a naplnění skautského slibu a zákona v celém svém občanském životě.

*Milan Hejl – Rodrigo
Pavel Linhart - Čert*

Z OLDSKAUTSKÉHOTÁBORA

„Pod Pařezem“

Tento tábor má už svou dlouholetou tradici a čtenáři Kmenových novin již několikrát četli o každodenních veselých rozcvičkách, o každonočních hlídkách, o výletech, hrách, táborácích a především o dobré náladě.

A proto bych se po letošním již 8. „běhu“ chtěla, coby stálý účastník podělit s Vámi o několik aktuálních postřehů. Především některé statistické údaje z letošního táboření v malebné krajině Českého ráje. Táborového programu se zúčastnilo 31 stálých táborníků i 17 jednodenních hostů. Věkový průměr těch, kteří se pyšnili faktem, že ještě přespávají pod stanem, bylo úctyhodných 70 let a i letos jsme tam oslavili jedny osmdesátiny. Z celkového počtu táborníků bylo 9 manželských dvojic, domníváme se, že tento fakt je velmi důležitý, protože společné pozitivní prožitky pomáhají překonávat problémy soužití ve vyšším seniorském věku.

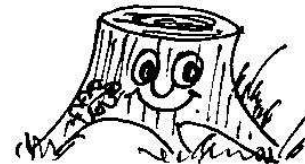
Oldskautky i oldskauti se sjeli ze 7 měst, a to z Hradce Králové, Pardubic, Lovosic, Chlumce n. Cidl., Jablonného n. Orl., z Děčína i Žamberka a někteří táborníci se zúčastnili poprvé. Tato různorodost obohatila program o nová témata dopoledních přednášek i o nové názory, postřehy a zkušenosti. Např. br. Jan Adamec - Tarzan ze Žamberka se s námi podělil o své zkušenosti emigranta pracujícího ve službách OSN v USA, Africe i Asii a ukázal nám svou sbírku odznaků amerických skautů. Br. Špinler z Děčína představil svou sbírku platidel, br. Hruška z Hradce Králové zajímavě vylíčil svou několikaletou práci v Iránu i s podrobným historicko - kulturním pozadím země. Ses. Janatová - Mogaja z Lovosic nás vrátila do praktické reality současnosti svým výkladem o právech seniorů při cestování po železnici.

Své zeměpisné znalosti jsme si letos rozšířili výletem do skalních útvarů Drábských světniček a svou tělesnou kondici jsme si každé ráno upevňovali

rozcvičkou na skalách nad táborem, kde jsme již mohli vítat vycházející sluníčko. A při večerních táborácích jsme při společném čtení objevovali vtipnost knížky Evy Ledecké. Průzkumné lety světlušek oživující dobu našeho mládí i skautování, vřele doporučujeme.

A protože nad našim táborem je v lese schován v ruinách tajemný hrad Pařez, dostal každý letošní účastník krásný keramický svícínek v podobě pařízku, který vidíte na kresbě v záhlaví; vyrobila naše talentovaná sestra Bubla, jinak přezdívána Kosmaska Picassová.

Tak co, nedáte se i vy zlákat na 9. tábor OS na konci června 2004. Náš táborový kruh může být opět rozšířen.

Jana Skácelová - Pam

ZÁJEZD HRADECKÝCH OLDSKAUTŮ

do Bosny - Hercegoviny

Hradecké oldskautské kluby několikrát v roce organizují společné akce. Jednou z nich jsou i každoroční zahraniční zájezdy, na jejichž konání má největší podíl bratr Chládek - Carda. Zajistí vše potřebné, spolehlivou cestovní kancelář, vzhledem k finančním možnostem oldskautů dohodne vždy výhodnou cenu a bere na sebe i všechny organizační a finanční otázky.

Letos v září jsme absolvovali zájezd do městečka Neum v B-H. Společně se zájezdu zúčastnili i Mogaja a Dafné z Lovosic, kteří jsou pravidelnými hosty i na ostatních našich akcích. Cesta byla dlouhá, ale nám utíkala, neboť nebyla nouze o zábavu a dobrou náladu.

Hotelové ubytování bylo bez vady, o výborné jídlo bylo postaráno, takže jsme mohli v plné míře užívat sluníčka a moře. Zajeli jsme do Dubrovníka, prošli jeho hradbami a prohlédli si jeho pamětihodnosti, ale i následky nesmyslné občanské války. Navštívili jsme také Medugorje, což je poutní místo a nedaleké vodopády. Jako vždy se na zájezdu užilo mnoho legrace. Slavily se narozeniny, svátky a dokonce zlatá svatba oldskautů Hany a Zdeňka.

Cestou zpět jsme navštívili Plitvická jezera, kde jsme strávili několik příjemných hodin. Vyznačenou cestou jsme prošli nádhernou přírodou kolem vodopádů a projeli se lodí po jednom z jezer. Potom už vedla naše cesta domů. Všichni účastníci zájezdu dostali kamínek pro štěstí, na který jim jedna oldskautka namalovala místní motiv. Ta také veškerý pohyb sledovala, zapisovala a po zájezdu předala všem účastníkům.

Zájezd se vydařil a všichni si přejí, aby se ve zdraví dočkali toho příštího, který pro nás potají Carda určitě již připravuje.

OS 6. str. Na Rybárně

MEZIKLUBOVÉ SETKÁNÍ

kolínských oldskautů

(28.5. 2003) Udělali jsme si jednodenní setkání OS. Organizovala je vůdkyně OS klubu stř. Havrani Kolín ses. Anička Punčochářová, která nás všechny sezvala, ale lví podíl měl předseda ORJ Kolín br. Karel Čihák. Ten zajistil autobus, občerstvení a také program a cíl naší cesty.

Bylo to nejen meziklubové, ale možno říci i mezikrajové setkání oldskautů a oldskautek kteří se ze své skautské činnosti většinou znali. Kromě Kolínských a Kouřimských se sešli bratři a sestry z Kutné Hory, Čes. Brodu, Nymburka,

Sadské, Poříčan, Plaňan, Havl. Brodu, Světlé n. S. a bratr z Prahy, téměř 50 lidí.

Nejprve jsme jeli do Světlé n. S., kde se k nám připojily sestry z Havl. Brodu a br. Kopecký - Bill ze Světlé n. S. Ten nám ukázal, kde mají klubovny a jedinou klubovnu, která je velmi pěkná, a stále ji Světelští vylepšují, jsme si prohlédli. Velmi se nám líbila, je plné vzácných skautských památek.

Pokračovali jsme v cestě na Lipnici. Na prohlídku hradu bychom však museli dlouho čekat, a tak jsme aspoň od hradu přehlíželi krásné panorama okolní krajiny. Protože mnozí z nás už na Lipnici dříve byli, ale také protože jsme chtěli splnit program, jeli jsme dál. Zastavili jsme v Orlovských lesích u památníčku Jiřího Wolкера, kde br. Kopecký – Kope velmi poutavě vyprávěl nejen o br. Svojsíkovi a skautském hnutí vůbec, ale vzpomínali jsme všichni na r. 1996, kdy se tu za deštivého počasí sešlo asi 1200 skautů a skautek, aby vzpomněli 120.výročí narození br. ABS. Br. Kope přednesl také báseň, „Díky Tobě, bratře Svojsíku“ - kterou ke 120 výročí jeho narození napsal. Rozloučili jsme se s tímto místem skautskou hymnou a jeli jsme dál k Orlovské myslivně, kolébce našeho hnutí. Naše cesta pak pokračovala.

Autobus s příjemným řidičem z Kutné Hory zastavil na lesní silnici, a my jsme se vydali pěšky na tábořiště kouřimského střediska, na Kačerov. Kdo z nás tam ještě nebyl, byl příjemně překvapen krásnou velkou loukou, obklopenou ze dvou stran lesem, vedle lesa protéká potůček a studánka s dobrou vodou je nedaleko. Na tábořišti je dřevěná stavba kuchyně a skladu se zastřešenou jídelnou a další chatička pro kuchařky.

Nastoupili jsme k nejvyššímu stožáru (mají jich tam 5) a při zpěvu hymny jsme vztyčili vlajku. pak jsme si prohlíželi tábořiště,

kteřé kouřimšřřř skauti vlastnř. Třbor, letos po řtrnřctř, svřtlušky, vlřata, skautky a skauti majř svř oddřlenř minitřbory s vlastnřmi programy. Naše hladovř žaludky a řiznivř hrdla si přřšly takř na svř, pohostili nřs gulřšem i křvou. Mezitřm pro nřs hostitelř přřpravili v třborovřm kruhu malou pagodu. Oheň byl obřadnř zapřlen, přř kytarřch jsme si zazpřvali vřechny přřničky, na ktrř jsme si vzpomnřli.

Břhem ohnř se podřvalo jeřřtř dalřř obřerstvenř, sekanř s chlebem. Naše zpřvanř jsme zakonřili v Gillwelskřm kruhu a vydali se na zpřteční cestu. Přř družnř zřbavř jsme se přřblřžili k domovřm. Byl to krřsnř zřžitek, za kterř jsme velmi vdřční organizřtorřm, rřdi bychom si ho nřkdř zopakovali.

Jikra

NOVOSEDLY

jřž po osmř

V loňskřm roce se neuskuteřnilo setkřnř klubř OS, kterř se mřlo konat v srpnu v areřlu strakonickř klubovny, ale akci zmařila povodeň. Letos jsme se tedy rozhodli, že setkřnř budeme pořřdat zase v Novosedlech. Znamenalo to sice mnohem vřice přřce, dovřzt na zřkladnu spoustu potřeb, lavice, plachtu, nřdobř, potraviny a dalřř nezbytnř vřci. Spoleřnřm řsilřm se vřechno podařilo zajistit vřas. V nedřli přřede dnem „D“ se vrřtila parta „mořeplavcř“ ze zřjezdu z Chorvatska, a tak se mohla jeřřtř konat „generřlka“ scřnek, kterř jsme přřpravili do zřbavnřho programu k třborřku.

V pondřlř 8. zřřř jsme přřjeli na zřkladnu řasnř rřno a dokonřovali jsme poslednř přřpravu, dovařenř buřřtgulřřovř polřvky, na stoly rozmřstit mřsy s obloženřmi chlebřčky a se sladkostmi, kterřch se seřlo hodnř z domřcřch dřlen sester. Kolem

devřtř hodiny se zařali sjřždřt hostř. Vřechny jsme srdečně vřtali a přřdřvali malř upomřnkovř dřreček. Přřjeli oldskauti z Horaždřovic, Přřsku, Prachatic, Blatnř, Bechynř, Spřlenřho Pořřcř, z 2. klubu strakonickřch OS a z Třbora, ti byli nejpočetnřjř. Celkem se seřlo na toto klubovř setkřnř vřice neř 60 řlenř OS a takř nřkolik přřtel, přřznivcř skautingu.

K slavnostnřmu nřstupu na zahřjenř a vztyřenř vlajky svolal přřřalkou br. Vřclavřk vřechny přřtomnř. Zazpřvali jsme hymnu a nestor třborskřch OS br. Vanřata zasekl sekeru. Uvřtanř pronesl br. Vřclavřk a pak přřdal slovo br. Vřgnerovi, kterř nřs seznřmil s disciplřnami soutřžř pro třřcletnř druřstva. Každř kapitřn dostal bodovacř arch a mohlo se zařit. Soutřžnř řkoly byly řřstečně znřmř z přřdchozřch let, tj. řřpky, samostřřl, hod krouřky, řneř drřha, trochu bylo obmřnřno srřženř kuřelek, dřle se muselo složit rozstřřhanř heslo, hlavolam a ze zdravovřdy použitř řřtkovřch obvazř, poznat lřcivř byliny a konečně urřit dopravnř značky. Za „koskovrh“ zničenř povodnř, vytvořila firma FRED novř vrhacř nřstroj s nřzvem MINI KULKOVRH, ztřženř třm, že vrhanř kuličky jednřm řlenem hřdky, chytral do sřřky druhř z hřdky. Neř vřechny skupiny dokonřily soutřže, ubřhlo dopoledne a sestry kuchařky svolřvaly k obřdu. „Gulřřovka“ s chlebem přřšla vřem k chuti. Jedlo se jak v klubovnř, tak venku u stolř pod plachtou za přřznivřho pořasř, na kterř mřme tady vřdy řřstřř.

Mezitřm rozhodřř pořitali body a br. Fuksa nadepřsoval diplomy. Přř druhřm nřstupu br. Vřgner vyhlřsil vřsledky a pořadř soutřžicřch jak hřidek, tak i jednotlivcř v každř disciplřnř. Prvenstvř dosřhla třborskř hřdka, nař hřdka ř. 3 byla druhř s celkovřm pořtem 228 bodř. K diplomřm byly přřdřny jeřřtř upomřnkovř dřrečky. Ocenřnř se dostalo i řetř kuchařek.

Nadešel čas zapálení táboráku za zpěvu písně „Červená se line záře“ a pak následovaly písničky při kytáře br. Sama a hosta Zdeňka Moravce. Zatím se již připravovali na vystoupení „herci“ a první scénky „O mordu ve vysoké věži“, v níž skončili svůj mladý život princezna a nešťastný princ. Táborští přátelé předvedli výstup na písničku o Tyrolákovi, jeho koze a nevěstě. Po dalších písničkách se odehrála scéna o lotru Babinském v provedení bratrů a sestry strakonických OS. Byli jsme svědky zhroucení milé, když se při návštěvě dozvěděla, co Babinského čeká a jak on pak pronesl latinskou modlitbu při své poslední cestě na hrůznou popravu. Ještě jednu scénku sehráli Táborští z jejich repertoáru pimprlového divadla. „O bratru Žižkovi“.

Vyvrcholením programu byl rej čarodějnic, což bylo pokračování děje z předloňska. Tentokrát musely čarodějnice, vracející se z cizích krajů, vyslechnout káravá slova své učitelky, která se dozvěděla o všech přestupcích, jichž se v cizině nerozvážné žákyně dopustily. Nakonec tedy slíbily, že napříště budou paragrafy znát i hravě je odříkat. Jistě všichni diváci ocenili vtipnost této scénky, kterou vymyslela a režijně uvedla sestra Věra Jedličková a podílela se také na režii předchozích výstupů strakonických OS.

Oheň táboráku dohořel, odpoledne se naklonilo k podvečeru a tak jsme dnes naposledy nastoupili kolem vlajkového stožáru, aby při zpěvu večerky byla sejmuta vlajka, vyňata sekera a my spojení v Gilwellském kruhu se loučili písní „Tak dávno již“. Aby ale loučení nebylo tak smutné, neodpustili jsme si písničku o posekaných smrčcích a předříkávat její obměněné sloky musel br. Vančata. Hosté pak postupně odjížděli a nás čekal závěrečný úklid a zdá se, že všechno to bylo naposled? Kdo ví?

Hermanová - Herma

VZPOMÍNKA NA SETKÁNÍ

v Novosedlech v září 2003

Moje dnešní povídání bude spíše rozjímání. O tom, co nám život dává i když každý překonává neduhy i starosti – máme však i radosti.

Jednou velkou radostí je, že můžeme navštívit bratry, sestry v Novosedlech a s nimi se pobavit.

Je to pro nás jak dar z nebes na cestu se opět dát, vespolek si s Vámi všemi zasoutěžit a zazpívat.

Nevím, zdali každý stejně prožívá ta setkání, mě to ale hladí duši, to každičké shledání ...

Připadám si, jako by se ten čas náhle zastavil a člověka každý problém, každý smutek opustil.

Když přijdeme, sestry, bratři o nás se zde starají, srdce v dlani vstříc nám nesou radostně nás vítají.

Když pak vlajku vztyčujeme – posvátný to okamžik – slzy se mě derou z očí – díky za to, vřelý dík.

Kdo zde nebyl – neuvěří, co oldskauti dokáží na celý den připravit – vždycky mě až zaráží, jak je možné všechno zvládnout, o všechno se postarat, co krásných chvil i zábavy všem přítomným darovat.

Není krásné jenom mládí – i stáří jede prožívat s sluncem v duši a s přáteli, které musí mít rád...

A přátelství – to je poklad který velkou cenu má, kéž se nám i do budoucna – až do smrti zachová.....

S poděkováním za překrásný den plný radosti a vzájemných zážitků

Vaše Básnička Milada Fialová

KRONIKA OLDSKAUTŮ „35“*Kladno u přírody, příroda u Kladně*

Přečetli jsme si za vás v Lokali, zpravodaji 35. stř. v Praze 10, Skalka. (20.9.) Na Hradčanské u busu se nás sešlo pět, Kendy, Atri, Logan, Medvěd a Sup, v Kladně se ještě přidali Katka s Danečkem a p. Jirkou. První zastavení u pamětní desky v centru města.

Zde stál rodný dům Ant. Čermáka, pozdějšího starosty Chicaga, který zemřel při pokusu o atentát na presidenta USA F.D.Roosevelta, svého přítele. +6.3.1933

Kladno je skutečně v zeleni, pěkné moderní město. Odjeli jsme busem k vodnímu parku Čabrárna. (O Čabrárně je zmínka v knize Lidice 1942 v dopise „Milana“ „Onoho osudného dne jsem spal někde na Čabrárně“ Naučné středisko ekologické výchovy Kladno - Čabrárna AVES medvědárium.. Dorazili jsme na Čabrárnu. Většinu lokality tvoří mokřad, k jehož degradaci vlivem zazemnění a velkého znečištění vody došlo v uplynulých desetiletích. V posledních letech byla lokalita obnovena, což se příznivě projevilo na pestrosti fauny a flóry. Vznikl tak přírodní vodní park Čabrárna s navazující botanickou expozicí, vzácných a chráněných druhů rostlin a živočichů.

Zakladatelem parku byl Vladimír Láznovský. Je zde i možnost občerstvení, což jsme v tom parnu využili. Mimo jiné nás zaujalo několik terárií s hady, ještěrkami a želvičkami. Bobři kanadští připomněli nám se Supem jeho Bobří hráz na Býkovce v letech 1968 - 1970. Dále ještěři a kapr obr. („jako Zepelín“, pronesl Medvěd!) A lekníny, fialové i bílé, (šlechtí a pečuje o ně plukovník v.v.)

V těsném sousedství byla v roce 2001 vybudována stanice pro poraněné ptáky a

drobné živočichy, podporovaná občanským sdružením AVES. Stanice zajistila např. péči o ježky, netopýry, jezevce, ale i labutě, Zde v restauraci jsme se výborně občerstvili. Z pestrého jídelníčku si každý vybral: utopence, bramboráčky, naložený hermelín, hranolky, pívko i limo.

Po prohlídce zámeckého muzea a hornické štoly (s odborným výkladem, ale i zbytečným filosofováním kustoda) jsme navštívili medvědárium v zámecké zahradě. Ale méd'ové spali (či spaly), jsou to medvědice Marta, 12 let a Míša 4 roky, z ruského cirkusu. Vše se zde připravovalo ke koncertu Pavla Bobka a jeho skupiny, ale my už museli na autobus. Bylo to skvělé a určitě by se to líbilo i vám ostatním.

PRO ZAMYŠLENÍ**VÝZNAMNÉ VÝROČÍ***28. říjen 2003*

Letošní 28. říjen si bude náš oldskautský kmen připomínat nejen jako významný státní svátek České republiky, ale také, a to především, jako dvojnásobný svátek nás oldskautů. Ano, je tomu právě osmdesát pět let od vzniku prvních oldskautů v ČSR a padesát let od vzniku naší mezinárodní střeškové organizace ISGF. Jsou i fundovaní „pochybovači“, kteří vznik českých oldskautů posunují o několik let později, ale těm si dovoluji připomenout, že nikoliv datum „ouředního posvěcení“ je skutečným datem vzniku jakékoliv instituce, ale nejen jí. Vždyť např. naše státní hymna „Kde domov můj?“ vznikla už v r. 1834 jako součást Tylovy hry „Fidlovačka“ a byla hrána a zpívána českým národem jako česká hymna při významných příležitostech už v průběhu 19. století až do 29. února 1920, dne schválení první Československé ústavy,

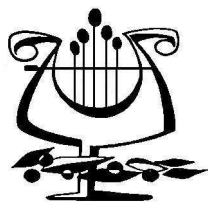
vlastně jen z vůle a citu Čechů. Ale jako jejich hymna! A jak dokázala strhnout české buditele a vlastence! A český státní znak? Český lev provázal naše první krále už ve středověku, a přece jako oficiální heraldický znak ČSR byl uznán spolu s hymnou až v únoru 1920! To tedy 28. října 1918 nezpívali svoji hymnu a nenesli svůj státní znak? Nechme ty pochybovače, ať si tyto skutečnosti ozřejmí, protože my skutečně víme, že br, Svojsík 28. října 1918 jasně přijal ty první české oldskauty a po právu oslavme toto pětadesáté výročí existence českého oldskautingu. I když je ISGF organizací o třicet let mladší, spolu s oldskauty celého světa jsme ji přijali za organizaci, která nás všechny spojuje. Proto i její padesátiny jsou pro nás důvodem, abychom i jí k tomuto kulatému výročí blahopřáli s vírou, že nám po té dlouhé době nedobrovolného odloučení přivede hodně dobrých přátel.

Ještě mi dovoluňte připomenout, že jsme jen lidé smrtelní. Proto 1. listopadu zazáří na rovech našich blízkých mihotavé plamínky svíček. Ty plamínky probudí naše vzpomínky nejen na naše rodinné blízké, ale také na ty, kteří žili se skautskými ideály před námi. Připomeňme si to dědictví, jež nám předali, a předávejme je, obohacené o naše poznatky, mladší generaci našeho skautského hnutí. Ať ty plamínky zapálí plamen i v jejich srdcích!

Dr. M. Moravec - Kudla

SKAUTSKÁ KAPELA

Hradec Králové

O činnosti skautské kapely z Hradce Králové a její budoucnosti. Po obnovení kapely v roce 1990 nás, starých členů, kteří hráli na

Jambore v roce 1947 ve Francii, zbylo už jen 12 a to je základ, který kapelu drží v činnosti. Dnes už je nám přes 70 let a

chtěli bychom naši kapelu udržet a omladit. Doposud jsme hráli jenom při skautských slavnostech a koncertovali jsme pro naše město. To je málo. Rozhodli jsme se a začali hrát i při jiných akcích - Farní den, koncerty v lázních Poděbrady, Janské Lázně, Bělohrad, Bohdaneč a hledáme další příležitosti. Aby se kapela udržela, musí neustále hrát. Jsme skauti a tím i skromní, pro skautské slavnosti hrajeme zdarma, pro ostatní organizace je cena s dohodou.

Vznik skautské dechové kapely

V roce 1935, vznikl hudební kroužek, který se postupně rozšířil až na 18 členů. Prvním ochráncem a sponzorem byl tehdy bratr Šámal, střediskový vedoucí a co hlavně, prokurista známé hradecké firmy Červený, odkud jsme díky jemu postupně, získávali nástroje, opravené nebo obnovené. Učitel hudební výchovy pan Němec se tohoto „tělesa“ obětavě ujal, obstarával jednoduchý notový materiál, a tak se cvičilo a hrálo.

Kdo tvořil první kapelu?

Snad je možno zaznamenat, že tuto první muziku v nedokonalém obsazení, s provizorním bubnem, bez klarinetů atd. tvořili tito bratři: Svoboda, Tobiška, Růžička, Novotný, Kalhous, Šandera. Šanovec, Černý, Kulhánek, Šalanda, Skobik, Pivoňka, Kříž, Jareš, Vilímek, Šafařík a Skalický. Troufali jsme si už vystupovat na veřejnosti při různých skautských slavnostech, přestože jsme uměli 4 pochody a jednu směs, ale hrálo se.

Začal být o nás velký zájem

Pomalu jsme vešli ve známost a začaly chodit objednávky na vystoupení. Středisková slavnost v Hradci, 25. let Junáka v Třebechovicích, Skautské slavnosti v Přelouči atd. Léta plynula, akce se množily, ale rozšiřoval se i repertoár a naše hudební znalosti. V roce 1938 byla

významná slavnost za účasti br. Svojsíka při oblastním sjezdu v Josefově. V roce 1939 přišel mezi nás pan Doubrava, vojenský muzikant. Hudební archiv se pod jeho vedením rozšířil, nároky na nás se zvýšily ku prospěchu celé kapely. V letech 1941 až 1944. jsme se stále scházeli přičiněním Oldřicha Prášila, vynikajícího hudebníka a skladatele z Hradeckého policejního sboru. Pan Prášil byl člověk, na kterého dodnes vzpomínáme a jehož skladby stále hrajeme.

Znouzrození mělo krátké trvání

Roku 1945 jsme se tak dočkali poměrně v dobré muzikantské formě. V té době vznikl samostatný hudební 9.oddíl, který opět vede bratr Kulhánek a s podlomeným zdravím se vrací z vězení v Terezíně pan Doubrava. V roce 1946 se poprvé ujímá taktovky bratr Josef Brát, který již na tomto postu zůstává do dnešních dnů. Hráli jsme na významné skautské akci zase v Hradci s Králové za přítomnosti sestry lady Baden Powelové.

Světové jamboree

V roce 1947 pro nás přijel br. prof. Procházka z hudebního ústředí, zjistil, že vyhovujeme. A tak se cvičilo. A najednou tu byl 29. červenec a s ním start do světa. Ještě jsme pobýli týden ve výcvikovém táboře v Praze a 5. srpna konečné odjezd. Neustálým hraním, takřka bez odpočinku, se dostavil výsledek v podobě prvního místa v soutěži 19 hudeb z celého světa.

A zase další hrůza, rok 1948, nejen proto, že kapelník Brát nastupuje vojenskou službu, ale i proto, že zřůdnost režimu, který nám nepřál, se nás snažil vsunout do námi nenáviděného ČSM, je tu rok 1950 a další náš konec. Jednotliví muzikanti se začlenili do různých hudeb jako Sokol Slezské Předměstí, Pozemní stavby Konstruktiva, Severostav ad. Takže se hrálo, i když každý někde jinde. Tak to

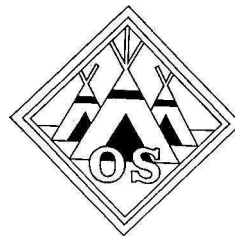
trvalo až do roku 1968, kdy jsme si bláhově mysleli, že je to „nabeton“. To už nás zase vedl Pepa Brát a po 20 letech jsme zase byli v krojích. Bylo to 13. července 1970 (tak přece jen má třináctka něco v sobě) a bylo to opět poslední vystoupení.

Po dvaceti letech nové naděje

Zase 20 let ztraceno, my jsme pěkně zestárli. Přišel devětaosmdesátý, a další naděje. Půjde to ještě? První setkání bylo 26. ledna 1990 v Rotundě, sešlo se pouze v té době 10 dosažitelných brášek muzikantů s odhodláním, že se nutně musí opět kapela doplnit, aby byla schopna dále působit. Od té doby již bylo mnoho našich akcí v blízkých i vzdálených koutech naší vlasti, bohužel, přes nesčetné snahy o doplnění mládeží, pro další činnost se nedaří. A tak ti dnešní starouškové se alespoň snaží udělat vše pro to, aby zánik nebyl ještě v dohledu.

SETKÁNÍ 4. KRUHU

Lesní školy OS

Z poštovní schránky vypadl dopis s razítkem se skautskou lilí a s pozváním na víkendové setkání absolventů LŠ OS Miletín 2002 do Skautského domova Jaroměř. Stejně na mne ze skříně, hned po otevření, vypadl batoh, spacák, ešus, nůž, lžíce, KPZ a krabička na léky. Taky nedočkavostí, jakoby uměly číst, anebo také se už nemohly dočkat. Oldskautovi to taky netrvalo dlouho a z domova vypadl. Taky se nemohl dočkat.

Pátek, třetího dne měsíce padajícího listí, byl ve znamení cestování a očekávání, kdo všechno přijede. Z 23 absolventů jen 4 chyběli. Svolavatel, hostitel a rádce našeho čtvrtého kruhu LŠ br. Sváťa Němeček i přes informaci na okně

klubovny „Stavba povolena“ (dostavují sklad klubovny a odstraňují zbytky po nezvané povodni) ovládl svůj elán, také se zúčastnit a starostlivě nás vítal, vařil a zajišťoval bezproblémový program našeho setkání.

Natěšení jsme si prohlíželi fotky, vyprávěli a vzpomínali, že i večerka se zpívala až v časných ranních hodinách soboty. Rána se někteří nemohli už dočkat, ze zvědavosti na pokračování zajímavého programu dne a někteří zase kvůli vybraným nočním rituálním zvukům jako je chrápání. Kdo měl ale čisté svědomí, že udělal dobrý skutek, ten se ve Skautském domově Jaroměř báječně vyspal.

Na stožáru se zatřepetala státní vlajka a pokřiky družin přivítaly den. Po pročištění očních důlků, uší, žil, tepen a dalšího lidského potrubí a po doplnění energie snídaní jsme se vypravili k prohlídce Josefova - druhé čtvrti Jaroměře. V muzeu, které se nachází v krásné historické budově Městského úřadu se z jedné strany ozývali veselé hlásky nových malých občánků, při jejich vítání do života a z druhé strany sice hrubší, ale také nadšené hlasy „oldíků“ nad unikátními exponáty.

Nezněl jen smích. Ozval se i pláč, a to z obou částí radnice. Od maličkých, když je obřad přestal bavit a z druhé strany od jednoho z našich oldů, který hnedle na den (1.10.1963) před čtyřiceti lety narukoval do kasáren v Josefově, prožil zde dva roky života a dnes žádné dítě a následně ani vnouče se k němu nehlásilo! Pak má náš skauting u nás udržet členskou základnu.

Za perfektního odborného výkladu bratra Bumana -jaroměřského rovera, o historické vojenské pevnosti Josefov, jsme prolezli kasematy. Cesta oborou nás opět přivedla ke klubovnám, kde Svátovo oběd nám doplnil kalorie k dalším toulkám po pamětihodnostech a historických částech

města. Večerní sejmutí vlajky nastartovalo promítání videozáznamů z LŠ v Miletíně pořízené br. Ronym. Velmi smutnou částí vzpomínek byla pro všechny skutečnost nečekaného odchodu bratra Šuly - vůdce LŠ. Jeho poslední slova ze záznamu jsme v tichu a s pietou vyslechli. S úctou k jeho památce si každý z nás myšlenku vryl do svého srdce. Písničky na dobrou noc pak jen trochu rozvály smutné myšlenky.

Ranní svítání se zamračenou oblohou a drobným deštěm nás přivítalo do nedělního dne. Po snídani někteří odešli do kostela sv. Miluláše na mši svatou. Ostatní pak po organizační debatě o další činnosti kruhu je za chvíli následovali. Po mši pak další jaroměřský skaut, bratr kunsthistorik nás seznámil s historií města, kostela a umožnil nám nakouknout do katakomb kostela sv. Mikuláše, kde přirozený průvan mumifikoval zde pochované osobnosti města.

Po návratu na základnu zbyla již jen chvíle na loučení a potvrzení slibu, co nás v budoucnu čeká a co nemine. Jsme připraveni. Pak jsme se rozjeli do všech světových stran.

Pavel Pokomý-Slim

OD PORADNÍHO OHNĚ

českolipských činovníků

Mládež a děti by měly mít ve svém volném čase smysluplný program. Aby nelelkovaly po ulicích, nelákaly je drogy, alkohol, kouření, sprejerství, šikana, brutalita, vandalství ani hrací automaty.

(Doksy) Jednou do roka se schází u poradního ohně činovníci Junáka z Českolipska, aby se poradili o své práci v dalším skautském roce a vyměnili si zkušenosti z minulé sezóny a letních táborů.

U Čepelského rybníka.

U skautského domu dokských junáků, v romantickém prostředí Čepelského rybníka, vzplál v sobotu večer poradní oheň, díky vzorné přípravě domácích. Přijeli sem na pozvání předsedy okresní rady Junáka bratra Sovy skauti a skautky z Nového Boru, Kamenického Šenova, České Lípy, Mimoně a nechyběli samozřejmě ani z Doks.

Červená se line záře

Čestný velitel bratr Sir spolu s předsedou okresní rady přivítali všechny účastníky a zpěvem skautské hymny bylo zahájeno poradní rokování. Bratr Sir požádal domácího bratra Ronyho, aby jako dnešní „ohnivec“ zažehl louči, poradní táborový oheň. Pak výchovná zpravodajka sestra Vendulka poděkovala všem, kteří se obětavě a nezištně starají o naši omladinu. Vyzdvihla obrovskou práci a také zodpovědnost vůdců, protože bohužel někteří rodiče dnes nemají dost času na své děti. Úkolem činovníků je mimo jiné, aby děti, z akcí Junáka odcházely plné radosti. Připomněla pár citátů jako „Kde je málo úsměvů, tam je také málo úspěchů“, nebo „Smích a úsměv jsou dveře, kterými se může do člověka dostat mnoho dobrého“.

O čem skauti rokovali ?

Rozprava se týkala samozřejmě nejenom letošních úspěšných táborech, ale také náboru nových členů, další činnosti, i křehkosti dětské duše, v dnešním světě pokušení z tržního hospodářství, včetně kriminality. Všichni si vyměnili zkušenosti z letošních úspěšných táborů.

Alarmující statistika

Všichni si připomněli alarmující statistiku, kterou v minulých dnech zveřejnil Českolipský deník. Více než desetinu trestných činů spáchají v našich severních krajích děti a mladiství. Policie za prvních

7 měsíců odhalila 569 zlodějíčků a 1305 kapsářů, což převyšuje několikanásobně loňské statistiky. Je to stále horší. Děti se mezi sebou šikanují, berou si věci a peníze, nebo bez důvodu někoho brutálně zmlátí. Chlubí se rozdáváním drog, vandalstvím, sprejerstvím a nebo týráním zvířat. Proto je nutné se nad tím zamyslet a k tomu přihlídnout v delší činnosti Junáka.

Na co nelze zapomenout

Je veliká škoda, že si mnozí činovníci nenašli čas, anebo nemohli přijet k poradnímu ohni. Všichni ti obětavci, kteří věnovali svou dovolenou dětem, kteří je učili čestnosti, samostatnosti, znát nové písničky, hry, soutěže, poznat nové květiny, se dnes mohli rozdělit s ostatními o své dojmy a zkušenosti z letních skautských táborů. Vzpomínali na všechny ty nezapomenutelné zážitky. Obdivovali se např. křehké kráse barev na křídlech otakárka. Je to, také čas, kdy je třeba důkladně se zabývat dětskou duší a ovlivňovat nejenom jednání, ale také myšlení dětí a mládeže. Protože skauting má i dnes šanci snažit se o zachování hodnot lidství, řádu, morálních pravidel a víry v dobro i pro příští generace.

Cíl je jasný

Úsilí všech činovníků Junáka směřuje k tomu, aby co možno nejvíce mládeže mohlo prožívat své šťastné dny ve skautských oddílech. Aby měli přitažlivý program a životní cíl a aby ovlivňovali i ostatní. Stali se čestnými, obětavými, všestrannými a pracovitými a uměli si poradit ve všech životních situacích. Měli cit, odvahu, znali lásku a porozumění i pro druhé, uměli podat pomocnou ruku, prostě se snažili žít podle skautských zákonů.

Jiří Řeháček - Balú

(redakčně kráceno)

Z ALMANACHU 2002

361. klub OS Královák - Klatovy

Každý živý organismus má svůj věk, píše svou historii a z ní složenou mozaiku svého života. Snad nejvýrazněji jsou tyto chvíle zachyceny ve skautských kronikách, doloženy i fotografiemi. Naší snahou bylo tímto sborníkem dokázat, že naše šedin, neznamení až tak moc, ale že prozrazují elán, s nimi oldskauti žijí a plní své celoživotní heslo „SLOUŽÍM“.

V roce 1990 vzniká registrací klub oldskautů r.č. 361 při středisku Královák - Klatovy. Zde byli registrováni starší skautky a skauti, činovníci ORJ a střediska. Do roku 1992 spočívala naše činnost v pomoci rodičímu se středisku a oddílům, byla to více méně práce činovnícká.

Stále nám však chyběla vlastní náplň a aktivita klubu. Zásadní zlom v činnosti nastal 15. 4. 1992, kdy několik členů přišlo s nápadem udělat také něco pro sebe a své zdraví.

Dohodli jsme se, že jedenkrát v týdnu (a protože jsme již tenkrát byli všichni důchodci) ve čtvrtek, uskutečníme výpravu do přírody. Přínosem této činnosti bylo vytvoření vskutku skautského kolektivu, který navázal na vše krásné, co jsme v mládí prožili.

Naším cílem bylo v první řadě poznat Královský hvozd, tedy místa, kde žili králevici, jejichž jméno je v názvu našeho střediska i klubu. Později, po poznání léto části Šumavy jsme se rozhlédli po její západní části a Českém lese. Za každého ročního období jsme poznávali a prochodili téměř celé západní podhůří Šumavy.

Pokud se stane a je velmi špatné počasí, zůstáváme všichni pohromadě a využíváme pozvání sestry Marie k návštěvě (tento byt nazýváme Marie a Evety Kocumových „kocklubovna“), zde vyčkáme případného

zlepšení počasí, nebo v družném hovoru a ve vzpomínkách strávíme den. Často vyrazíme alespoň na krátký výlet do okolí Klatov.

Za naši důslednou, až úpornou pravidelnou turistickou činnost jsme byli mladšími sestrami a bratry nazváni „Rychlou rotou“, i když v našem věku (kolem 72 let) je hodinová rychlost v terénu jen 3 km. Při svých toulkách nezapomínáme také na to, že v krajině, ve které se pohybujeme, jsou významné historické památky, k nimž se vážou místní legendy a pověsti, a tak plníme i kulturně historickou poznávací činnost,

Pár slovo na závěr

Zdá se to až neskutečné, že už je to jedenáct let. Jedenáct let čtvrtčních setkání, výletů a cest. Každým setkáním jsme si byli bližší, prožívali společné radosti i starosti.

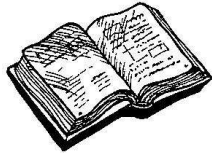
Ani jsme si neuvědomili, co vše jsme pro sebe navzájem udělali. Zapomínali jsme na naše neduhy, otužovali se v nepříznivém počasí, často v terénu zlepšovali svou obratnost. Objevili jsme, že na svůj věk jsme prostě dobří! Získali jsme to, co je v dnešní uspěchané době tolik potřeba: optimismus, elán a chuť do života, ale i pochopení pro druhé.

ZE STARÝCH KRONIK (3)

Ne, není to pýcha srovnávám-li událost moderní doby s líčením v knize knih - Bibli, Markově evangeliu. Vypráví o tom, jak lidé lační myšlenky, shromáždili se na pustém místě. Když však bylo třeba nasycit i tělo, nebylo čím. A tehdy Ježíš vzal pět chlebů a dvě ryby a rozdělil všem. A všichni jedli a nasýtli se. Těch, kteří jedli, bylo pět tisíc mužů. Příběh, starý dva tisíce let.

Po hroznej svetovej valce ve dvacátom stolytí sešla se skupina mladých mužů, aby spoločné privítali príchod nového roku po zimním slunovratu. Než se k místu srazu v pustině dostali, museli zdolat šumavský hřeben a kilometry se prodírat sněhem. Nedostali se do takové nouze jako Ježíšovi posluchači. Zásoby nesli na zádech a pokud byly na zádech, patřily nositeli. Jakmile byly na stole, byly všech.

Přítomní skauti byli různých názorů, ale v diskusi hledali to, co bylo všem společné. Tehdy ještě platilo, že „jsme jedné krve - ty i já!“ Panovala pohoda, při ní řeč plynula a zásoby ubývaly. Závěrem docházelo i na ošatku pečiva. A tu se stal div, jídla z ní neubývalo! Pravda, nesedělo tu pět tisíc mužů, jen tucet skautů. Ošatka kolovala okolo stolu, ale stále zůstávala plná.

Psal se rok 1947. Nad jasnou oblohou zářil Orion, u jeho nohou mu pomrkával zelenomodrý Sírius. Tucet skautů byl plný optimismu nadějí a životních plánů. Ale tehdy už se začaly stahovat nad celou naši vlastní černé mraky a brzy propuklo období temna, kdy optimismus a naděje vzaly za své. Ale to už je zase jiná kapitola.

Sir

Oldskauti z Martina nám doporučili list, adresovaný na vedenie SLSK. Dovoľujeme si Vám a touto cestou aj náčelníctvu SLSK tento list v plnom znení predložiť:

AKÉ JE SVEDOMIE SKAUTA?

Vážené náčelníctvo Sloven. skautingu!

O skautoch sa hovorí, že skaut musí plniť skautský zákon a skautský sľub. Hovorí sa aj o tom, že skaut, keď plní toto vznešené poslanie, ostáva skautom až do smrti. Nám

oldskautom toto poslanie ostáva v srdci a preto veľmi ťažko prežívame chvíle, kedy nás zo skautingu vyhánajú ako nepotrebný odpad.

Preto sa pýtame celého náčelníctva Slovenského skautingu, Vás sestry a bratia, ako by ste sa zachovali, keby ste mali naše roky strávené v skautingu.

Keby ste obetovali roky voľného času pri výchove skautskej omladiny. Keby ste dvíhali z prachu zabudnutia skauting po druhej svetovej vojne po roku 1945. Keby ste skauting dvíhali z popola zabudnutia v rokoch 1968 - 1969, keď po tých rokoch bolo hodne nás skautských vodcov, prenasledovaných. Ako by ste sa dívali keď oldskauti po nežnej revolúcii po roku 1989 obnovovali skauting a celá ťarcha skautskej výchovy ležala ne oldskautoch, aby vyškolili vodcov a odovzdali im štafetový kolík, aby ho hrdo niesli na ceste k slobodnému skautingu, na ktorej ho nik nebude rozpúšťať ako nebezpečnú organizáciu.

A zrazu by práve tí mladi, ktorým ste tento štafetový kolík odovzdali, zrazu nemali o oldskautov záujem a zo skautingu by Vás vyhánali do nejakej nepoznanej Gildy. Či by Vás to nepokorovalo, nepoburovalo?

Sestry a bratia z náčelníctva! Zamyslite sa nad riadkami, ktoré Vám adresujeme. Nehryzie Vás svedomie? Apelujem na Vás, toto sme si od Vás mladších zaslúžili!

O čo krajšie a po skautsky sa zachovali v Čechách a v Poľsku. Je to nutnosť z Vašej strany, takto nás pokoriť pár hodín pred našou smrťou? Nemôžete alebo nechcete nám dožiťi zostať v organizácii. v ktorej sme nechali srdcia a v starobe mali nádej, že v nej do smrti zotrváme?

Veríme, že sa vo Vás ozve svedomie. Prosíme za všetkých oldskautov na Slovensku, zamyslite sa.

Oldskauti z Martina

HABEAT SUA FATA LIBELLI

...Knihy mají své osudy

Nejen knihy, ale i časopisy a často i články v nich uveřejněné. Začal jsem hledat ve své sbírce skautských časopisů. Upoutala mne obálka časopisu od Járy Kerlese Junácký TAM - TAM, časopis jihočeských skautů a skautek a článek na straně 5 v čísle 2, z října 1990.

Ke svému dopisu, kterým jsem oslovil kardinála Miroslava Vlka, jsem přiložil dotyčný článek, a obálku od J. Kerlese. Zde je část tohoto dopisu:

Vaše eminence, mám k Vám prosbu za redakci Kmenových novin OS, čtvrtletníku oldskautských klubů. Rádi bychom od Vás získali povolení zveřejnit v tomto časopise Váš původní článek, který Vám zasílám v příloze.

Po krátkém čase jsem obdržel z pražského arcibiskupství odpověď podepsaný vedoucí sekretariátu Mgr. Annou Černou. Z ní uvádím:

„ ...z pověření kardinála Miroslava Vlka může vaše redakce zmíněný článek publikovat ... “

Zde je původní text:

Milé skautky a skauti,
Váš TAM-TAM dolehl také k nám na biskupství a dostal se až ke mně. Se zájmem jsem ho pečlivě prohlédl, ano, i přečetl. Přečetl jsem si, co bych měl vědět o Vaší skautské organizaci. Zkoušel jsem „z listu“ zpívat skautskou hymnu, jestli jsem jí ještě nezapomněl. S velkou radostí jsem znovu četl junácký zákon; vyvolával ve mně úctu ke všem mladým lidem, kteří se chtějí těmito zákony ve svém mládí řídit. Nad stránkou „Nikdo nemá zdání...“ se mi začaly rojit v hlavě vzpomínky na mé vlastní skautování. Ano, Váš biskup je starý skaut. Tehdy jsem byl vlče, dnes jsem „vlk“.

Už je tomu skoro 45 let. V roce 1946 jsem nastoupil jako student tehdejší Jirsíkárně do chlapeckého semináře ve Skuhrovské ulici. Byly tam dva junácké oddíly. Já jsem po svém příchodu vstoupil do 17. oddílu. Vůdcem byl dnešní primář anesteziologie v Písku MUDr. Josef Reitingер.

Vzpomínky na schůzky v klubovně, na učení morseovky a dělání uzlů překryl čas. Ale letní tábor někdy v polovině července v r. 1947 poblíž Svinek u Bechyně mi zůstal v duši zvláště živý...Vzpomínám zvláště na lov bobříků odvahy. Spali jsme roztroušeni po nedalekém lese. Schoulen v malé muldě jsem chtěl rychle usnout, aby náhodou nezačala houkat sova, protože se mi to zdálo strašidelné. Ale docela jsme to zvládli. Celodenní vzdálení z tábora, aby nás nikdo neviděl a při tom abychom věděli, co se v táboře děje - to nebylo lehké. Lovit bobříka hladu - to se mi nezdálo těžké. Ale oni tehdy vařili zrovna krupičnou kaši a to mě mrzelo!

Bobříka mlčení jsem zkazil. V ten den k nám totiž do tábora přijel jeden mladý nadějný kněz a měl u táborového ohně krásnou přednášku. O čem, to už dnes nevím. Mne jeho slova zaujala, že jsem zapomněl na svět okolo. Když skončil, začali jsme se rozcházet. Dalo se do drobného deště. Ve mně ještě doznívaly myšlenky přednášky a jen tak jsem prohodil: Bude pršet. V tom mě úplně probudil veselý smích mých bratří, kteří postřehli dříve než já, že jsem se chytil. A tak jsem začal znova...

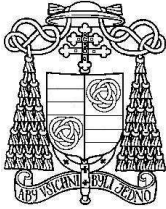
V neděli, uprostřed našeho stanování, jsme měli velkou událost - skautskou promoci. Přijel tam tehdy čerstvě vysvěcený kněz. Měl skautské jméno Tint'a. Mnozí ho znají: dnes je totiž mým generálním vikářem. Na polním oltáři v té zeleni byla nádherná mše, hluboký zážitek.

Ale časy se pak rychle změnilly a na další tábor už jsem bohužel nejel...

Dnes zůstaly jen krásné vzpomínky, které se mi nad Vaším Tam - Tamem vynořily...

Nezávidím..., ale přeji dobrou stopu!

Váš Miloslav Vlk, biskup

Dovětek

V dnešní době, kdy se mění hodnoty, myšlenky i skutky má tento článek napsaný v roce 1990 dvojitý význam. Každý, kdo byl v mládí nakažen bacilem „Morbus scauti“, zůstává skautem až do konce svého života, ať je rover, činovník, nebo oldskaut. Za druhé, i v dnešní džungli zůstává skauting stále výchovným systémem, a nikoliv spolkem pro trávení volného času. Kdo vychovává musí být laskavý, tolerantní, obětavý k dětem, které si vzal na starost.

Hlas dobré stopy zní z Tam-Tamu i po létech.

Pokud se Grizzlymu podaří úspěšně oslovit další osobnosti může z tohoto nápadu vzniknout zajímavý seriál „Jak skautovali“

Mirek Grizzly

RŮZNÉ

Náčelnická pošta

▪ Blíží se kmenový sněm, je na čase, abychom zahájili předsněmovou rozpravu. Náčelnictvo ji tímto otvírá. Příspěvky zasílejte Kmenovým novinám na adresu uvedenou v tiráži. Svůj příspěvek pište na psacím stroji, bývá obtížné luštit rukopisy, a hrozí nebezpečí vzniku chyb. Ještě vhodnější je odeslat E-mailem na mou

adresu zacekgog@volny.cz. Není nutné příspěvky pracně přepisovat. V rubrice „Předsněmová rozprava“ v Kmenových novinách budou vytištěny pouze vámi navržená témata nebo stručná charakteristika vašeho příspěvku. Celé příspěvky budou předávány náčelnictvu kmene k přípravě sněmu. Předpokládáme, že některé příspěvky by mohly být vhodné (s případným redakčním zkrácením) k přetištění celé. Pokud nebudete souhlasit s případným zveřejněním celého znění, oznamte to přímo v příspěvku.

▪ **Semináře pro činovníky kmene OS.** Ve dnech od 9. do 11. ledna 04 proběhne v nymburské Tortuze instruktáž pro přípravu vůdcovských seminářů. Účelem instruktáže je připravit činovníky Regionálních vzdělávacích center na semináře určené pro přípravu vůdců klubů a ostatních činovníků kmene.

▪ **LŠ OS Přátelství** se uskuteční 23. až 29. srpna 2004 a ve dvou víkendech (7.-9. května a 1.-3. října). Místo konání bude vybráno podle skladby a počtu přihlášených. Program bude zaměřen zejména na přípravu vůdců klubů a činovníků kmene.

▪ Stojí za úvahu, zda by nebylo možné ročenku uložit na Internetu. To by umožnilo zájemcům stáhnout si text. Pro tuto operaci je však nutné užít již zřízené stránky. Je někdo ochoten tuto službu organizovat?

▪ V článku „**Habeat sua fata libelli**“ „Knihy mají své osudy“ požádal Grizzly kardinála Vlka, zda smíme otisknout jeho vzpomínku na jeho skautská léta. Pokud se mu podaří úspěšně oslovit další významné osobnosti může z tohoto nápadu vzniknout zajímavý seriál „Jak skautovali“ Není ve vašem okolí někdo, koho by stálo za to oslovit?

▪ Omluva za chybějící stránky

V minulých Kmenových novinách jsme zjistili, že v některých výtiscích chyběly některé stránky. Po dohodě s tiskárnou jsou v tomto čísle vloženy opravené stránky. Pokud jste byli postiženi i vy, vyměňte si je a přijměte naši omluvu.

▪ **Dotaz.** Bude možné získávat Ročenku kmene samostatně a ne jako přílohu Kmenových novin? Kopírování vás přijde levněji než poštovné.

▪ ZA RYCHLÝMI ŠÍPY

ke Zelené Žábě

(Staré Město) Na Malém Rynku v Muzeu dětské kresby v domě U Zelené Žáby se od 1. do 9. listopadu konala zajímavá výstava S Rychlými šípy do Stínadel. Zašli jsme tam za ty, kteří tam zajít sami nemohli.

Výstava je součástí akcí, které připravuje pražská pobočka Sdružení přátel Jaroslava Foglara (SPJF) a měla několik expozic. Vedle prodejní výstavy souvisejících publikací, pohlednic, a kreseb, hned u vstupu nás zaujmají obrazy a kresby malířů Mirko Čermáka, Pavla Čecha a Milana Tesleviče. Zajímavý hliněný model Stínadel sestavený ze stovky stavbiček a figurek, na jejichž tvorbě se podílelo přes 400 dětí. Nechybějí zde doklady a ukázky o autorech kreslených seriálů o RŠ, Janu Fišerovi a Jaroslavu Foglarovi.

Celou jednu místnost naplnily i nesoutěžní dětské kresby. mezi nimi vynikalo několik kreseb Svět Jakuba Jakoubka. Za pozornost stály i ukázky z filmů „Záhada hlavolamu“ od Hynka Bočana (1969) a Petra Kotka (1993). Ten kdo viděl expozici sám, odnesl si určitě více.

BETLÉMSKÉ SVĚTÝLKO

Skauti a skautky z Pražského kraje A. B. Svojsíka v sobotu 20. 12. 2003 slavnostně předají na Staroměstském náměstí (10 hod.) Betlémské světlo primátorovi hl. m. Prahy a panu kardinálovi a spolu s nimi zažehnou světlo v betlémě u vánočního stromu.

Až do 24. 12. bude na Staroměstských vánočních trzích předáváno Betlémské světýlko ze skautského stánku všem zájemcům. Skauti budou v těchto dnech též roznášet světlo do dalších pražských kostelů a domácností. Betlémské světlo bude (od 20. do 24. 12.) udržováno také v Týnském chrámě. Informace o akci vám poskytneme v kanceláři Pražské rady Junáka.

ZPĚVEM K SRDCI *srdcem k vlasti (8)*
říkávali naši předkové. Hudba, písně však překračují hranice země vzniku. Nejen u skautských táborových ohňů se zpívaly importované písně, aniž se tím ztrácela národní identita. Interpretace to praxe stále přetrvávající. Atraktivně působí cizí písnička s původním textem, často neznaností jazyka patřičně zkomoleným.

Sympatie národ získává, jsme-li schopni zahraničním hostitelům nebo hostům zazpívat nějakou jejich písničku. Mezi oblíbené patřivala i francouzská píseň o třech tamborech, jejichž hudební nástroj celý nápěv jasně připomíná:

Sir

1. [: Tři tamboři šli kdysi z vojny domů, :]
rata bum. ratata bum, šli kdysi z vojny domů.
2. (: Ten nejmladší měl v ústech rudou růži, :]
rata... měl v ústech rudou růži.
3. [: Královská dcera dívala se z okna, :]
rata... dívala se z okna.
4. [: Tambore švarný. dej mi svoji růži! :]
rata... ty dej mi svoji růži!
5. [: Královské dcero. dej mi srdce za ni! :]
rata... ty dej mi srdce za ni!
6. [: Tambore švarný. ptej se otce mého! :]
rata... jen ptej se otce mého!
7. [: Hej, pane králi, dejte mi svou dceru! :]
rata... jen dejte mi svou dceru!
8. [: Tambore švarný, jaké je tvé jmění? :]
rata... mluv jaké je tvé jmění?
9. [: Tři koráby mám kdesi v moři širém :]
rata... mám kdesi v moři širém
10. V jednom je zlato, v druhém drahokamy,
v tom třetím budem spolu plouti sami,
rata... v tom budem plouti sami.
11. [: Tambore švarný, vezmi si mou dceru, :]
rata... nuž vem si mou dceru!
12. 12.[: A byla svatba byla svatba slavná, :]
rata... a byla svatba slavná!

LE JOLI TAMBOUR

Francouzská lidová (TŘI TAMBOŘI) (Doprovod: 1)

Vesele

1. Trois jeun' tam-bours s'en rev'nant de la

guer-re, Trois jeun' tam-bours s'en rev'nant de la guer-re Et ri et

ran, ran ra ta plan. s'en rev'nant de la guer - re.

Abychom usnadnili alespoň částečnou orientaci zájemcům, neznajícím češtinu, v tomto periodiku českých skautů kmene dospělých, vytvořili jsme základní přehled o jednotlivých pravidelných rubrikách v anglickém jazyce.

Redakce

In order to make orientation in this COSG bulletin a little bit easier for those without knowledge of the Czech language, we established a basic overview on selected regular columns in English.

Editors

RESUMÉ

KMENOVÉ NOVINY OS

Občasník kmene dospělých

(The Intermittent Bulletin for COSG)

An overview on articles and their characteristics in English. Selected excerpts from articles contained in this Volume of KN.

KMENOVÉ ZPRÁVY

(COSG NEWS)

The most important information like decisions of the COSG Council. News from District Councils.

ZE SKAUTSKÉHO

světa

(From the Scout World)

- Meeting of Polish, Czech and Slovak Guild Representatives in Varin, Slovakia
- 4th Conference of the ISGF CE Sub-Region in Banska Stiavnica, Slovakia
- Good Deeds

Z KLUBŮ (Club news)

Diverse information from the OS clubs on their activities and occurrences...

PRO ZAMYŠLENÍ

(REFLECTIONS)

Works by COSG members, original articles, essays, viewpoints, scout philosophy...

ZE STARÝCH KRONIK (3)

(From the Old Chronicles (3))

Regular chapter oriented on excerpts from old patrol or troop chronicles and/or historic scout magazines. It is incorporated in order to help remind of various stories and the ways of exercising scout activities in the old times by using narrations by originally involved persons.

ZPĚVEM K SRDCI, srdcem k vlasti (8)

(SING A SONG, LOVE YOUR HOME PART 8)

It contains regular contributions on Scout/Guide songs and singing in OS clubs.

Just recently, this column has replaced a similar part dealing with Scout/Guide vociferations. Example:

“Our ancestors used to say: ‘Sing a song, love your home’. But the young people at present times not only read simply a little, but also sing seldom a song. Do you think that Old Scouts/Guides cannot learn today’s songs?”

RŮZNÉ

(Miscellaneous)

Invitations, notes, remembrance of important personalities, jubilees, attractions, schedule of activities etc...

Náčelnická pošta

Inspiring ideas, thanksgivings, notices, calls, questions and/or complains from the COSG members, club masters or commissioners, as well as from contributors to this bulletin.

PŘÍLOHY (Inset documents)

Indications on important occurrences within COSG and/or in the Scout Movement, international Scout/Guide activities...

- COSG Year Book 2003 - Part A

KMENOVÉ NOVINY OS ▫ Intermittent Bulletin for COSG. Contributions to be send to the address:

Ústředí Junáka - **KMENOVÉ NOVINY, Senovážné nám. 24, CZ-116 47 Praha 1**

or to: Jiří Žáček, Vackova 1551, CZ-155 00 Praha 13 - Jihozápadní Město.

Pattern: Vladimír Sýkora. Print and distribution: Junák-TDC, Senovážné nám. 24, CZ-116 47 Praha 1

Unsalable, predestined only for use in OS-clubs.

KMENOVÉ NOVINY OS ▫ Občasník kmene dospělých. Příspěvky zasílejte na adresu:

Ústředí Junáka - **KMENOVÉ NOVINY, Praha 1, Senovážné nám. 24 116 47** nebo

Ing. Jiří Žáček, Praha 13 - Jihozápadní Město, Vackova 1551 155 00

Technická úprava: Vladimír Sýkora. Tisk a distribuci zajišťuje Distribuční a tiskové centrum

Neprodejné, určeno pouze pro potřebu klubů OS.